

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko direktiivin 2008/98/EY⁽¹⁾ 4 ja 13 artikla yhdessä sen johdanto-osan 6, 8, 28 ja 31 perustelukappaleen kanssa esteenä asetuksen (decreto legge) nro 133/2014, joka on muunnettu laiksi nro 164/2014, 35 §:n 1 momentin kaltaiselle kansalliselle primäärisäännökselle ja siihen liittyvälle, 10.8.2016 annetun pääministerin asetuksen (Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri) nro 133/2014, joka on julkaistu 5.10.2016 Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italianan numerossa 233, kaltaiselle täytäntöönpanosäännökselle, kun niissä ainoastaan kyseisen pääministerin asetuksen liitteissä ja taulukoissa esitetyt polttolaitokset katsotaan erittäin merkittävän kansallisen edun mukaisiksi strategisiksi infrastruktuureiksi ja laitoksiksi, jotka toteuttavat yhdyskuntajätteelle ja siihen rinnastettavalle jätteelle tarkoitettua yhtenäistä ja nykyaikaista jätehuoltojärjestelmää sekä takaavat kansallisen omavaraisuuden turvaamisen, kun otetaan huomioon, ettei kansallinen lainsäätäjä ole vastaavasti tunnustanut samanlaista asemaa jätteiden kierrätykseen ja uudelleenkäyttöön tarkoitetuille jätteenkäsittelylaitoksille, vaikka kyseiset kaksi käyttötappaa ovat edellä mainitussa direktiivissä tarkoitettussa jätehierarkiassa etusijalla?

Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ovatko direktiivin 2008/98/EY 4 ja 13 artikla esteenä asetuksen (decreto legge) nro 133/2014, joka on muunnettu laiksi nro 164/2014, 35 §:n 1 momentin kaltaiselle kansalliselle primäärisäännökselle ja siihen liittyvälle, 10.8.2016 annetun pääministerin asetuksen (Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri) nro 133/2014, joka on julkaistu 5.10.2016 Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italianan numerossa 233, kaltaiselle täytäntöönpanosäännökselle, kun yhdyskuntajätteen polttolaitokset katsotaan niissä erittäin merkittävän kansallisen edun mukaisiksi strategisiksi infrastruktuureiksi ja laitoksiksi, alaa koskevien unionin sääntöjen täytäntöönpanon laiminlyöntiä koskevien uusien rikkomismenettelyjen aloittamisen ehkäisemiseksi ja jätteen kaatopaikoille sijoittamisen rajoittamiseksi?

2) Ovatko direktiivin 2001/42/EY⁽²⁾ 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ja 12 artikla, myös yhdessä luettuina, esteenä asetuksen (decreto legge) nro 133/2014, joka on muunnettu laiksi nro 164/2014, 35 §:n 1 momentin kaltaisen kansallisen primäärisäännöksen ja siihen liittyvän, 10.8.2016 annetun pääministerin asetuksen (Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri) nro 133/2014, joka on julkaistu 5.10.2016 Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italianan numerossa 233, kaltaisen täytäntöönpanosäännöksen soveltamiselle, kun siinä säädetään, että pääministeri voi asetuksellaan määrittää uudelleen olemassa olevien polttolaitosten kapasiteetin aiempaa korkeammaksi ja määrittää määritetyn jäljelle jäävän tarpeen kattamiseksi toteutettavien energiaa tuottavien yhdyskuntajätteen ja siihen rinnastettavan jätteen polttolaitosten lukumäärän, kapasiteetin ja alueellisen sijoittumisen, joita määritettäessä on pyritty asteittain parantamaan eri alueiden välistä sosioekonomista tasapainoa ja noudattamaan jätteen erilliskeräyksen ja kierrätyksen tavoitteita, ilman, että kyseisessä kansallisessa sääntelyssä säädettäisiin, että kyseisen pääministerin asetuksesta ilmenevän suunnitelman laatimisvaiheessa sovellettaisiin edellä mainitussa direktiivissä 2001/42/EY tarkoitettua strategista ympäristöarviointia koskevaa sääntelyä?

⁽¹⁾ Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY (EUVL 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY (EYVL 2001, L 197, s. 30).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
7.5.2018 – Lavorgna Srl v. Comune di Montelanico ym.**

(Asia C-309/18)

(2018/C 268/29)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lavorgna Srl

Vastaajat: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola ja Comune di Trivigliano

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko luottamuksensuojaa ja oikeusvarmuutta koskevat yhteisön periaatteet yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) esitettyjen, tavaroiden vapaata liikkuvuutta, sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata tarjoamista koskevien periaatteiden kanssa sekä niistä johtuvat periaatteet, kuten direktiivin 2014/24/EU⁽¹⁾ mukaiset yhdenvertaisen kohtelun, syrjimättömyyden, vastavuoroisen tunnustamisen, suhteellisuuden ja avoimuuden periaatteet, esteenä sellaisen Italian lainsäädännön kaltaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, joka ilmenee asetuksen nro 50/2016 95 §:n 10 momentista ja 83 §:n 9 momentista yhdessä luettuina ja jonka mukaan se, että julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyssä tehdyissä taloudellisissa tarjouksissa ei ilmoita työvoimakustannuksia erikseen, johtaa aina tarjouksen tehneen yrityksen poissulkemiseen ilman, että olisi mahdollista käyttää asiakirjojen avustettua laatimista koskevaa menettelyä, ja näin on myös siinä tapauksessa, että velvollisuutta ilmoittaa kyseiset kustannukset erikseen ei ole yksilöity hankinta-asiakirjoissa, ja riippumatta siitä, että aineellisesti tarjous tosiasiallisesti täyttää työvoimakustannusten vähimmäismäärää koskevat vaatimukset kilpailijan tässä tarkoituksessa antaman ilmoituksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 11.5.2018 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Emil Milev

(Asia C-310/18)

(2018/C 268/30)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Emil Milev

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko sellainen kansallinen oikeuskäytäntö, jossa ”tutkintavankeudesta” muodostuvan pakkokeinon jatkamisen (kun rikoksesta epäillyn pidätyksestä on kulunut neljä kuukautta) edellytykseksi asetetaan ”todennäköiset syyt”, joilla tarkoitetaan ainoastaan ”ensivaikutelmaan” perustuvaa toteamusta siitä, että epäilty on saattanut tehdä kyseessä olevan rikoksen, yhdenmukainen direktiivin 2016/343⁽¹⁾ 3 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen, 10 artiklan, johdanto-osan 16 perustelukappaleen neljännen ja viidennen virkkeen, johdanto-osan 48 perustelukappaleen sekä [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan kanssa?

Jos vastaus on kieltävä, kysytään, onko kansallinen oikeuskäytäntö, jossa ”todennäköisillä syillä” tarkoitetaan suurta todennäköisyyttä siitä, että rikoksesta epäilty on tehnyt rikoksen, yhdenmukainen edellä mainittujen oikeussääntöjen kanssa.

2) Onko sellainen kansallinen oikeuskäytäntö, jossa tuomioistuinta, joka ottaa kantaa jo aiemmin määrätyn ”tutkintavankeudesta” muodostuvan pakkokeinon muuttamista koskevaan vaatimukseen, vaaditaan perustelemaan päätöksensä vertailematta toisiinsa syyllisyyden puolesta ja sitä vastaan puhuvaa näyttöä, vaikka rikoksesta epäillyn asianajaja on esittänyt tällaisia argumentteja, kun tämän rajoituksen ainoana perusteena on, että tuomioistuimen on säilytettävä puolueettomuutensa siltä varalta, että asia annetaan sille asiakysymyksen tutkimista varten, yhdenmukainen direktiivin 2016/343 4 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen, 10 artiklan, johdanto-osan 16 perustelukappaleen neljännen ja viidennen virkkeen, johdanto-osan 48 perustelukappaleen sekä [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa?